

ת"פ 1589/02/16 - מדינת ישראל נגד אנס אגבאריה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 1589-02-16 מדינת ישראל נ' אגבאריה

בפני כבוד השופט דניאל פיש

מאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד מפרקליטות מחוז חיפה - פלילי

נגד

נאשם אנס אגבאריה ע"י ב"כ עו"ד עלא אלדי עתאמנה

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד מאיה הרטמן ומתמחה לטון זינגר

ב"כ הנאשם - עו"ד עתאמנה

הנאשם בעצמו

גזר דין

למען הסדר מובאת פעם שניה תוכן ההחלטה שניתנה ביום 23.8.16 למעט ההפנייה לממונה על עבודות השירות:

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון חלקי שלא כלל הסדר לרכיב העונש, בביצוע עבירות של סיוע להחזקת נשק ותחמושת ונשיאתם שלא כדין לפי סעיף 144(א) + (ב) + (ג) לחוק העונשין, סיוע לירות באזור מגורים לפי סעיף 340'א + 31 לחוק, סיוע למעשה פזיזות ורשלנות לפי סעיף 338(5) + 31 לחוק וסיוע להיזק בזדון לרכב לפי סעיף 413'ה + 31 לחוק. הנאשם שהה במעצר מיום 12.1.16 עד ליום 17.2.16.

2. כאמור בכתב האישום המתוקן, הנאשם הוא חברו של אדם המכונה "בוני" (מוחמד בן עדאל רפעה). בין בוני לאדם אחר שהוא המתלונן התקיימו קשרי חברות לרבות עם ילדי המתלונן וביניהם קטין יליד 2001. במהלך שנת 2015 בהזדמנויות שונות, נהג בוני ברכב והסיע את הקטין ליערות באיזור מגידו ואיפשר לו לנהוג ברכב ביערות, זאת למרות שהוא ידע שלקטין אין רישיון נהיגה. על רקע זה, בין בוני לבין המתלונן התגלעה מחלוקת והמתלונן אמר בסופו של דבר כי בוני אינו רצוי עוד בביתו. באותו ערב בוני איים על המתלונן באמצעות בתו. ביום 11.1.16 בשעה מאוחרת בלילה התקשר בוני לנאשם וביקש ממנו להגיע לביתו. הנאשם הביא את רכבו לביתו של בוני והסיע את בוני לכפר ביאדה על מנת לירות לעבר בית המתלונן. הם נסעו עם אקדח טעון כדורים שבוני החזיק. בהגיעם לבית בוני ירד מהרכב עם הנשק, נכנס בריצה לחצר הבית וירה 11 כדורים לעבר רכב בבעלות בתו של המתלונן. הלה יצא למרפסת ביתו וצעק לעבר בוני ואז בוני הסתובב וירה יריה אחת נוספת לכיוון ביתו ובהמשך ברחו ברכב.

עמדת המדינה לעניין העונש

3. המדינה פרטה שהנשק לא נתפס עד היום ולא הוסגר. לרכב נגרמו נזקי פחחות ושברים בשמשות והוא הוגדר כחסר ערך. הודגש מספר הכדורים הרב שנורה באירוע. הודגשה החומרה שיש בעבירות הנשק למיניהן (ע"פ 3300/06 אבו סניא נ' מדינת ישראל (2006); ע"פ 1332/04 מדינת ישראל נ' פס (2004)) ועוד ביתר שאת כאשר העבירות מבוצעות באיזור מגורים (ע"פ 4595/13 זובידאת ואח' נ' מדינת ישראל (2014)). המדינה

איזכרה מקרים דומים: ע"פ 2477/14 **עמאש וזובידא נ' מדינת ישראל** (2015) כאשר שם הנאשמים הגיעו לבית המתלונן עם נשק וירו 10 כדורים לעבר הבית. אחד הנאשמים הורשע לאחר ניהול הוכחות. נקבע מתחם ענישה בין 3 עד 6 שנות מאסר לאחד הנאשמים ו- 3 - 7 שנות מאסר לשני (היורה). נאשם אחד היה בעל עבר פלילי והשני ללא עבר פלילי. בית המשפט גזר על שניהם 48 חודשי מאסר בפועל. הערעור לבית המשפט העליון נדחה.

בע"פ 4595/13 (לעיל) הורשעו המערערים בשותפות בעבירה של נשיאה והובלת נשק, ירי באיזור מגורים, איומים וקשירת קשר לפשע כאשר על רקע סכסוך משפחתי של אחד מהם הם הצטיידו באקדח ותחמושת וירו מבעד חלון רכב על בית המתלונן. נגזרו עליהם 42 חודשי מאסר שהופחתו במסגרת הערעור ל- 30 חודשי מאסר בפועל, בהתחשב בעבר הנקי בהודאה המיידית והסכם הסולחה שהתקיים.

בת"פ 29911-03-15 **מדינת ישראל נ' אבו דיב** (11.8.2015) הורשע נאשם בעבירות נשיאת נשק והחזקתו כאשר הנאשם החזיק אקדח ומחסנית וירה כדורים רבים בשטח חווה שבבעלותו. לאחר מכן נסע עם אדם נוסף לשכונת מגורים וירה גם שם מספר רב של כדורים ובהמשך ביצע ירי מתוך הרכב. הוטל עליו עונש בן 28 חודשי מאסר בפועל.

המדינה הוסיפה איזכורים ביחס לעבירה של החזקה ונשיאת נשק בלבד ללא שימוש בו כאשר הוטלו בין 18 ל-30 חודשי מאסר בגין עבירות אלה (ע"פ 3288/14 **מדינת ישראל נ' מרדכי מתיאל קריספיל** (24.8.2014); ע"פ 3632/14 **אנואר אבו סבית נ' מדינת ישראל** (8.12.2014); ע"פ 9373/10 **חאמד וותד נ' מדינת ישראל** (14.9.2011)).

4. נטען שנפגעו הערכים החברתיים המוגנים של הגנה על שלום הציבור, בטחונו ורכושו ובנוסף נפגע הסדר הציבורי. נטען שבהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה והעובדה שהנשק לא נתפס, מתחם הענישה ההולם נמצא בין 3 עד 5 שנות מאסר בפועל למבצע העיקרי ו- 18 - 30 חודשי מאסר למסייע-הנאשם.

5. ביחס לנסיבות שלא קשורות בביצוע העבירה, תואר שמדובר באדם צעיר בן 22 שהודה וחסך זמן למערכת המשפט והעובדה שהוגש תסקיר חיובי. נטען שחרף נסיבות אלה, פסיקת בית המשפט העליון מתווה מדיניות ענישה לפיה גם מי שזו הרשעתו הראשונה - יש להטיל עליו מאסר בפועל. כך המדינה ביקשה שנסיבותיו של הנאשם ועברו הנקי יקבלו ביטוי במשך המאסר בלבד. נטען שאין לקבל את המלצות התסקיר והמדינה ביקשה שיוטל גם מאסר על תנאי ממושך קנס ופיצוי למתלונן.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש

6. ב"כ הנאשם לא הקל ראש בערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מעבירות הנשק. יחד עם זאת, נטען שטרם קביעת המתחם יש לזכור כי אין הדיון עוסק במבצע העיקרי וכאן מדובר במסייע בלבד שאינו קשור לסכסוך בין הנאשם למתלונן. הסניגור טען שהנאשם הוא למעשה "שעיר לעזאזל" ונקלע לסיטואציה קשה ביותר שלא יכל להחליץ ממנה. נטען שמיד עם הגעתו לתחנת המשטרה גולל הנאשם בפני חוקריו את כל סיפור המעשה (הצדדים הסכימו שאימרות הנאשם יכללו בראיות המוסכמות). נטען שאין עניינו באדם המתעסק בנשק או אדם בעל עבר פלילי. נטען עוד שאי תפיסת הנשק לא קשור לנאשם ואין להחמיר עמו בשל כך כיוון שאין הוא שולט בעניין זה. נטען

שחלקו באירוע אף נמצא ברף התחתון של עבירות הסיוע.

7. נטען כי אין להחמיר עמו כיוון שלא נשא ונתן עם רשויות התביעה תמורת הודאתו. נטען שהנאשם לא היה חלק מהתכנון המוקדם של ביצוע העבירה. נטען שמי שגרם את הנזק בפועל היה בוני ולא הוא.

8. ביחס למדיניות הענישה והסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה הפנה הסניגור לתסקיר. ביחס למדיניות הענישה בנוגע לעבירות המושלמות נטען למתחם ענישה שבין שנה עד 3 שנים (ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' אבו כרים סולימאן (19.1.2014) שם על היורה הוטל עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ובית המשפט העליון קבע מתחם שבין שנה עד 3 שנים בגין העבירה המושלמת.

הסניגור הפנה עוד לת"פ 9785-12-15 - בגין סיוע, החזקה ונשיאת נשק הוטלו עבודות שירות.

בת"פ 14513-12-13 הוטלו בגין סיוע נשיאת נשק והחזקת נשק - 4 חודשים לריצוי בעבודות שירות.

בת"פ 37083-11-14 - בגין עבירת סיוע הוטלו 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות.

9. לעניין נסיבותיו האישיות של הנאשם צוין שמדובר באדם צעיר בן 22, שנערך לגביו תסקיר שירות מבחן חיובי שיש לאמצו.

10. הסניגור ביקש שיוטל צו מבחן בהתאם לאמור בתסקיר.

11. הנאשם עצמו התנצל על ביצוע העבירות.

תסקיר שירות המבחן

12. בתסקיר תוארו קורות הנאשם: שהוא בן 22, רווק, בעל השכלה של 14.5 שנות לימוד שכללו גם לימודים לתואר הנדסאי בניין שטרם השלים עקב מעצרו. משפחתו נורמטיבית והנאשם ללא עבר פלילי.

13. שירות המבחן התרשם שהנאשם אינו בעל מאפייני אישיות אנטיסוציאליים אך קיימים מצבים מסויימים בהם הוא מתקשה להפעיל שיקול דעת מותאם, בעיקר סביב כשריו החברתיים אך עניין זה עדיין נתון בצורך בחינה. בסופו של דבר קבע שירות המבחן כי קיימת מידת סיכון נמוכה להישנות המקרים והתנהגות פורצת גבולות בעתיד. צוין שהנאשם אינו מזדהה עם פעילות עבריינית. שירות המבחן התרשם מנזקקות טיפולית גבוהה שעשויה להצטמצם בעקבות התערבות טיפולית. צוין שהנאשם הביע מוכנות לטיפול אך מתוך מוטיבציה חיצונית בשלב זה. בסופו של דבר המליץ שירות המבחן להעמידו במבחן משך 18 חודשים ועל ענישה קונקרטית שתחדד את ההשלכות של מעשים פסולים, דהיינו, עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

דין

14. הערכים החברתיים שנפגעו הם שמירה על שלום הציבור ובטחונו ושמירה על הרכוש. הנאשם לא נטל חלק בתכנון ביצוע העבירה וחלקו היחסי היה כמסייע בלבד ואף זה ברף בינוני ופחות מכך כאשר הוא מילא תפקיד המסייע בלבד. הסיבות שהביאו אותו לבצע את העבירה היו כמובן פסולות ולמרות גילו הוא היה צריך להבין את הפסול במעשיו ולהמנע מביצוע העבירה.

15. כאמור בפסקי הדין אשר אוזכרו לעיל על ידי הצדדים, מדיניות הענישה בגין עבירות הסיוע במקרה הנוכחי נעות בין 6 חודשי מאסר לבין שנתיים מאסר.

16. לעניין קביעת העונש בתוך המתחם, יש לציין את הודאתו המיידית של הנאשם ושיתוף הפעולה עם רשויות החקירה לכשנעצר. אין לזקוף לחובתו במקרה זה את העובדה כי הנשק לא נתפס כי לא הוא שלט על מקום המצאו. בנוסף, יצוין לקולא גילו הצעיר וכי כפי שצוין בתסקיר כי הוא עדיין מגבש את אישיותו. כמו כן, אין לחובתו עבר פלילי הקודם.

17. לא מצאתי כי יש לדחות את ההמלצות בתסקיר באופן אוטומטי לאור חומרת העבירות. הענישה הינה כידוע אינדיווידואלית ויתכן ומכיוון שמדובר באדם שטרם סיים לגבש את אורחות חייו, כי השהות בקרב עבריינים - במידה ויוטל עונש מאסר בפועל - תשפיע עליו לרעה.

18. במקרה זה, לאחר קבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות, ובעקבות כך שמדובר באדם ללא עבר פלילי שניתן לגביו תסקיר חיובי, החלטתי שיש להטיל עליו עונש מקל בקצה הנמוך של מתחם הענישה ובצד זאת להטיל מאסר על תנאי משמעותי צופה פני עתיד.

19. אשר על כן הנני מטיל על הנאשם עונש כדלקמן:

א. 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שרות בהתאם לחוות הדעת מיום 26.9.16. על הנאשם להתייצב לצורך קליטה ומיון ביום 10.1.07 במשרדי הממונה על עבודות שירות בשעה 08:00 במפקדת מחוז צפון יחידת עבודות שירות ברחוב הציונות 14 טבריה.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שיופעל במידה והנאשם יעבור עבירות רכוש, אלימות או נשק מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שיופעל במידה והנאשם יעבור עבירות רכוש, אלימות או נשק מסוג עוון.

ד. הנאשם ישלם קנס בסך 5,000 ₪ עד ליום 31.12.16.

ה. הנאשם ישלם למתלונן פיצוי בסך 2,500 ₪ עד ליום 31.12.16.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ו אלול תשע"ו, 29 ספטמבר 2016, בנוכחות הצדדים.

דניאל פיש , שופט